

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116229867
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4116229867.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951, proti žalovanému: F. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. C. XX, W., prechodne Z. M. XX, H., o zaplatenie sumy 1.594,55 eura, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 21. apríla 2021 č. k. 9Csp/200/2016-261, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. v časti zamietnutia žaloby v sume 22,02 eura m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 22,02 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 37,56 %.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 21. apríla 2021 č. k. 9Csp/200/2016-261 (napadnutý rozsudok) I. zviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1074,82 eura do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, II. vo zvyšku žalobu zamietol, III. žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca žalobou požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu sumu 1594,55 eura, spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 1594,55 eura od 26.08.2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel XX.XX.XXXX Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej zriadil a viedol pre žalovaného účet č. V Zmluva sa spravuje aj obchodnými podmienkami a VOP, so znením ktorých bol žalovaný riadne oboznámený, čo potvrdil svojim podpisom. Podľa zmluvy bol oprávnený za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ťarchu toho účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. Podľa bodu 3.8. VOP bol žalovaný povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov a akýchkoľvek záväzkov voči banke. Pretože žalovaný si túto povinnosť nesplnil a na účte sa dostal do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny, ktorý dlh nevyrovnal, účet zatvoril a tento debetný zostatok previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Podľa bodu 3.12 VOP musí žalovaný ako majiteľ účtu toto nepovolené prečerpanie bez zbytočného odkladu vyrovnať a z prekročenej čiastky platiť aj úrok na základe úrokovej sadzby. Podľa vývesky bola 1.7.2012 úroková sadzba 28 % ročne. K žalobe pripojil zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa XX.XX.XXXX, všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.10.2016, sadzobník poplatkov účinný od 01.07.2016, výpis z účtu žalovaného od 30.01.2015 do 25.08.2015, úrokové sadzby produktov účinné od 14.10.2016.

3. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 20.12.2016. Žalovaný voči platobnému rozkazu podal odpor, v ktorom namietal, že sa nechal nalákať na povolené prečerpanie účtu, o ktoré sám nežiadal, ale žalobca mu ho sám zrealizoval. Poukázal na svoju finančnú situáciu, predovšetkým na skutočnosť, že na jeho bežný účet chodila len podpora vo výške 300 eur z Úradu práce W., keďže bol nezamestnaný. Namietal výšku pohľadávky a príslušenstva, ako aj skúmanie jeho bonity. Vzniesol námietku premlčania, keďže od posledného navýšenia povoleného prečerpania prešlo viac ako 3 roky. Súd platobný rozkaz zrušil uznesením zo dňa 23.01.2017.

4. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci prvýkrát rozsudkom č. k. 9Csp/200/2016-91 zo dňa 12. októbra 2017 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1026,18 eura, ktorú sumu povolil splácať žalovanému v mesačných splátkach po 80 eur, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku do 20-teho dňa v mesiaci, pod stratou výhody splátok, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 28%. Žalobca a žalovaný podali proti rozsudku odvolanie. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie uznesením č. k. 12Co/104/2018-213 zo dňa 11.06.2019 zrušil v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a následne uznesením č. k. 12Co/49/2020-248 zo dňa 30.11.2019 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie aj vo vyhovujúcom výroku.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania zistil, že Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorá bola uzavretá medzi stranami dňa XX.XX.XXXX bol zriadený osobný účet pre žalovaného s číslom účtu XXXXXXXXXXXX. V zmluve sa strany sporu zároveň dohodli, že žalobca je oprávnený za poskytovanie produktov/služieb zúčtovať si poplatky podľa sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky ich účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy. Žalovaný vyhlásil, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s poplatkami súvisiacimi s príslušnou zmluvou a so sadzobníkom, oboznámil sa s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy a zaviazal sa ich dodržiavať. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako bankou a žalovaným ako klientom dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že zmluvou bolo dohodnuté povolené prečerpanie do výšky limitu 630 eur na čísle účtu XXXXXXXXXXXX s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9 % ročne a to v zmysle podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach. Z bodu 2 uvedenej zmluvy vyplynulo, že žalobca má právo zúčtovať si na ľarchu účtu (resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu klienta vedeného v banke poplatok za zriadenie/zmenu/prehodnotenie limitu povoleného prečerpania) vo výške uvedenej v Sadzobníku poplatkov žalobcu. Žalovaný ako klient vyhlásil, že pred uzavretím zmluvy sa oboznámil s jej súčasťami, a to so znením VOP a Sadzobníkov poplatkov, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Z bodu 3.8 Všeobecných obchodných podmienok účinných ku dňu 01.10.2016 (ďalej aj „VOP“) vyplynulo, že klient banky musí mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke. Z bodu 3.12 VOP vyplynulo, že pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácii prostredníctvom platobných kariet a pod. môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ Na základe žiadosti žalovaného zo dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX bola zmenená požadovaná výška debetného limitu na sumu 840 eur (v žiadosti zo dňa XX.XX.XXXX) a následne aj na sumu 880 eur (na základe žiadosti zo dňa XX.XX.XXXX).

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 708 ods. 1, § 710, § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka a viazaný právnym názorom odvolacieho súdu dospel k záveru, že záväzok žalovaného vznikol zo zmluvy o bežnom účte (zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb a zmluva o povolenom prečerpaní). I keď uvedené zmluvy predstavujú tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetné zmluvy sú súčasne spotrebiteľskými zmluvami a je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhej veta Obchodného zákonníka.

7. V prejednávanej veci súd prvej inštancie dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti podanej žaloby a to v časti žalovanej sumy vo výške 1074,82 eura. V prevyšujúcej časti žalovanej sumy súd žalobu zamietol. Nepriznal tak žalovanému celkovo sumu 519,73 eura, teda všetky poplatky, ktoré vyúčtoval žalobca žalovanému od 09.08.2014, pričom sa jedná o poplatky za vedenie účtu, úroky po znížení limitu povoleného prečerpania na 0 eur, upomienky keďže takéto konanie je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi a preto takýto nárok nemožno žalobcovi priznať. Všetky uvedené poplatky žalobca účtoval žalovanému v čase, kedy už žalovaný nemohol disponovať s prostriedkami na svojom účte, teda mu zaúčtoval poplatky, na ktorých vzniku sa žalovaný ani nepodieľal.

8. Vo vzťahu k uvádzanému pojmu „nepovolené“ prečerpanie, súd prvej inštancie uviedol, že takýto pojem nekorešponduje so skutočnosťou, keďže ide o také prečerpanie, ktoré žalobca de facto povolil konkludentným spôsobom, pretože aktívne konal pri realizácii debetných transakcií na účte žalovaného a robil tak opakovane. Z listinných dôkazov, ktoré boli predložené žalobcom vyplýva, že poplatky, ktoré boli zaúčtované na bežnom účte žalovaného sa týkali výlučne prevádzky bežného účtu a žiadny zo zaúčtovaných poplatkov priamo nesúvisí s povoleným poskytnutím úverového rámca formou povoleného prečerpania. Poplatky za služby súvisiace s vedením účtu nepochybne predstavujú dojednania o cene plnenia v zmysle § 53 ods. 1 OZ v rozhodnom znení, keďže všetky poplatky účtované žalovanému súvisia priamo s vedením účtu. Súd tak nemal pochybnosť o tom, že žalobcovi patrí poplatok za vedenie účtu a to až do doby kým obmedzil dispozíciu žalovaného s jeho finančnými prostriedkami, t. j. po realizovaní zníženia limitu povoleného prečerpania na 0 eur.

9. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne zo sumy nepovoleného prečerpania, súd prvej inštancie poukázal na to, že zmluvná podmienka upravená v bode 3.12 všeobecných obchodných podmienok, na základe ktorej si žalobca uplatnil tento nárok i v tomto konaní už bola opakovane, napr. rozsudkom Okresného súdu Košice č. k. 36C/117/2013-55 zo dňa 29.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/91/2014 zo dňa 24.03.2015 vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 9C/90/2015-51 zo dňa 14.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.11.2016 č. k. 21Co/10/2016-72, v ktorej súd takisto určil, že zmluvná podmienka rovnakého znenia uvedená v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko a.s. účinných od 20.01.2015 v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ je pre svoju neprijateľnosť neplatná. Keďže rozsudky, ktorými bola vyslovená neplatnosť z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, sú pre žalobcu záväznú, bolo jeho povinnosťou zdržať sa uplatňovania takýchto neprijateľných zmluvných podmienok (uplatňovania úroku vo výške 28% ročne zo sumy nepovoleného prečerpania). V tejto časti teda súd žalobu z vyššie uvádzaného dôvodu zamietol. Navyše sankčný úrok za nepovolené prečerpanie bol žalobcom stanovený v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko jeho výška podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, pričom je odôvodnené predpokladať, že pokiaľ by žalovaný ako spotrebiteľ nebol v zložitej finančnej situácii, nedostal by sa do nepovoleného prečerpania a nezáviazal by sa tým platiť takto neprimerane vysoký úrok z požičaných peňazí.

10. K námietke žalovaného ohľadne skúmania jeho bonity, súd prvej inštancie uviedol, že mal z listinných dôkazov preukázané, že žalobca ako veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou, pretože z interného systému vyplynulo (ktorého virtuálnu verziu žalobca inkorporoval do vyjadrenia k odporu), že žalovanému položil viacero otázok týkajúcich sa jeho osobných a sociálnych pomerov. Žalovaný namietal iba skutočnosť, že žalobca zámerne zmenil odpoveď, a to v časti, v ktorej ho dopytoval ako klienta ohľadne informácie, či je poberateľom starobného dôchodku a to s cieľom dostať ho do situácie, kedy nebude schopný splácať úver. V danom prípade je evidentné, že žalovaný v čase skúmania bonity nemohol byť poberateľom starobného a ani predčasného starobného dôchodku vzhľadom na jeho vek.

11. K námietke premlčania vnesenej žalovaným súd prvej inštancie uviedol, že nárok žalobcu nie je premlčaný, pretože pohľadávka z titulu nepovoleného prečerpania vznikla uplynutím lehoty 7 dní na splatenie povoleného prečerpania po znížení limitu povoleného prečerpania na sumu 0 eur, t. j. dňa XX.XX.XXXX (žalovanému bol limit povoleného prečerpania znížený na 0 eur dňom XX.XX.XXXX), v uvedený deň začala plynúť trojročná premlčacia doba. Žalobca podal žalobu na súd v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby dňa 08.11.2016.

12. Súd prvej inštancie uložil žalovanému, aby sumu 1074,82 eura zaplatil do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, keďže nemal preukázané skutočnosti tvrdené žalobcom ohľadne jeho finančnej situácie. V danom prípade nie sú naplnené odôvodnené dôvody pre priznanie plnenia v splátkach, zohľadňujúc výšku dlhu, ako aj ľahostajný prístup žalovaného k plneniu si svojich zmluvných povinností. Žalovaný počas konania neuskutočnil žiadnu úhradu, ktorou by aspoň čiastočne došlo k zníženiu dlhu.

13. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom úspešnejšiemu žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi, pretože mu žiadne trovy nevznikli, ani zo spisu žiadne nevyplývajú. Súd pri výpočte úspechu vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný bol jednak úspešný v časti istiny vo výške 519,73 eura (32,59 %) a úplne úspešný v časti uplatňovaných úrokov 28 % zo sumy 1594,55 eura (100%), ktorá suma ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavovala sumu 2527,13 eura (sumu väčšiu ako samotná žalovaná suma). Žalovaný tak bol úspešný v sume 3046,86 eura z celkovej sumy 4121,68 eura (73,92%) a žalobca v sume 1074,82 eura (26,08%) Celkový úspech žalovaného tak predstavoval 47,84 % (73,92 % - 26,08 %), avšak vzhľadom na vyššie uvedené mu súd nárok na náhradu trov konania nepriznal. Poukázal na to, že v danej veci by bolo nespravodlivé nezahrnúť pre účely výpočtu úspechu v konaní aj úspech v časti príslušenstva (úrok 28% z uplatňovanej istiny), pretože súd mohol vyjadriť materiálne merateľný úspech žalovaného numerickým výpočtom.

14. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca v časti výroku II. výlučne ohľadne sumy 22,02 eura. Uviedol, že z odôvodnenia rozsudku nie je zistiteľné, na základe akého výpočtu dospel súd prvej inštancie k záveru, že všetky poplatky, ktoré účtoval žalovanému od 09.08.2014 a ktoré zároveň mu súd nepriznal, boli vo výške 519,73 eura. Súd prvej inštancie iba skonštatoval, že sa má jednať o poplatky za vedenie účtu, úroky po znížení limitu povoleného prečerpania na 0 eur a upomienky, účtované žalovanému od 09.08.2014. Podľa jeho názoru však suma týchto druhov debetných položiek má byť správne vypočítaná vo výške 497,71 eura a súd prvej inštancie mu mal priznať sumu 1096,84 eura. Uviedol, že z výpisu z účtu za obdobie 1.1.2014 až 31.12.2014 je zrejmé, že debetné položky titulom účtovaných poplatkov za vedenie účtu, úrokov a poplatkov za upomienky boli: 11.8. upomienka - prečerpanie účtu 15 eur, 28.8. úroky 27,22 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu 3,90, 16.9. výzva - prečerpanie účtu 30 eur, 30.9. úroky 27,53 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu 3,90 eura, 31.10. úroky 29,43 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu 3,90 eura, 28.11. úroky 28,87 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu 3,90 eura, 31.12. úroky 30,63 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu 3,90 eura, spolu 208,18 eura. Z výpisu z účtu za obdobie 1.1.2015 až 25.08.2015 je zrejmé, že debetné položky titulom účtovaných poplatkov za vedenie účtu, úrokov a poplatkov za upomienky boli: 30.1. úroky 31,47 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu 3,90 eura, 27.2. úroky 29,19 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu 3,90 eura, 31.3. úroky 33,12 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu 3,90 eura, 30.4. úroky 32,91 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu 3,90 eura, 29.5. úroky 34,89 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu 3,90 eura, 30.6. úroky 34,68 eura, poplatok za vedenie účtu 3,90 eura, 31.7. úroky 36,76 eura, poplatok za vedenie účtu 3,90 eura, 25.8. úroky 29,21 eura, spolu 289,53 eura. Celkovo debetné položky činia sumu 497,71 eura. Z uvedených dôvodov namietal nepreskúmateľnosť rozsudku v napadnutej časti. Ďalej žalobca namietal v časti trov konania, že súd prvej inštancie pri posudzovaní úspechu a neúspechu v konaní prihliadal nielen na jeho úspech v konaní v časti istiny, ale aj v časti príslušenstva. Podľa jeho názoru postupoval nesprávne, keď pri určení hodnoty sporu neprihliadal iba na žalovanú istinu. Ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky, pri posudzovaní úspechu sa na ne neprihliada. Poukázal na rozhodnutie NS SR 6Obo/243/2007 a rôzne rozhodnutia krajských súdov. Uviedol, že on bol potom úspešný v rozsahu 34,82 %. Keďže žalovaná istina bola 1594,55 eura, priznaná suma 1074,82 eura, jeho úspech bol 67,41 % a neúspech 32,59 % a teda čistý úspech mal 34,82 %. Pri priznaní sumy 1096,84 eura by jeho úspech v konaní bol 68,79 %, neúspech 31,21 %, teda čistý úspech 37,58 %. Žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že žalovaný bude zaviazaný zaplatiť mu aj sumu 22,02 eura, náhradu trov konania v rozsahu 37,58 % a trovy odvolacieho konania 100 %.

15. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku), viazaný dôvodmi odvolania strán sporu (§ 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku za splnenia zákonných podmienok (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že sú dané podmienky na jeho zmenu v zmysle § 388 CSP. V zmysle § 390 CSP odvolací súd sám rozhodol vo veci, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz

odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolací súd konal a rozhodol o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Preto rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti v rozsahu sumy 22,02 eura podľa § 388 CSP zmenil a žalobe vyhovel. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd žalobe v sume 1074,82 eura vyhovel, nadobudol v dôsledku absencie odvolania žalovaného právoplatnosť.

16. V prejednávanej veci žalobca odvolaním žiadal priznať okrem už právoplatne priznanej sumy 1074,82 eura (výrok I.) aj sumu 22,02 eura zo zamietnutej zvyšnej časti žaloby. Z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobu zamietol v časti sumy 519,73 eura, ktorá zahŕňa všetky poplatky, ktoré vyúčtoval žalobca žalovanému od 09.08.2014, pričom sa jedná o poplatky za vedenie účtu, úroky po znížení limitu povoleného prečerpania na 0 eur, upomienky, keďže takéto konanie je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi a preto takýto nárok nemožno žalobcovi priznať. Všetky uvedené poplatky žalobca účtoval žalovanému v čase, kedy už žalovaný nemohol disponovať s prostriedkami na svojom účte, teda mu zaúčtoval poplatky, na ktorých vzniku sa žalovaný ani nepodieľal. Súd prvej inštancie nešpecifikoval sumu 519,73 eura jednotlivými položkami, avšak špecifikoval, že zamietol žalobu iba v časti poplatkov za vedenie účtu, úrokov a upomienky od 9.8.2014.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že poplatky za vedenie účtu, úroky a upomienky žalobca účtoval žalovanému od 9.8.2014 v takých sumách ako žalobca rozpísal v podanom odvolaní, v celkovej sume 497,71 eura. Je zrejmé, že súd prvej inštancie vykonal nesprávny výpočet, nedôvodne zamietol žalobu v časti sumy 22,02 eura (rozdiel medzi sumou 519,73 eura a sumou 497,71 eura), preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti čo do sumy 22,02 eura v zamietajúcom výroku zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu aj 22,02 eura. Výrok II. v ostatnej zamietajúcej časti nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

18. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1, 2 CSP. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti, bolo potrebné znovu rozhodnúť aj o trovách prvoinštančného konania ako súvisiacom výroku. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacími dôvodmi žalobcu ohľadne posúdenia úspechu a neúspechu vo vzťahu k žalovanej a priznanej istine. Keďže žalovaná istina bola 1594,55 eura, priznaná suma celkovo 1096,84 eura (1074,82 + 22,02) žalobca mal úspech v konaní 68,79 %, neúspech 31,23 %, teda čistý úspech 37,56 %. V odvolacom konaní bol žalobca úspešný v celom rozsahu podaného odvolania, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).